

ILLUSTRATIE ELIANE GERRITS

Onleesbaar verhaal

Om het manuscript te zien moet ik een afspraak maken, twee ID-bewijzen laten zien, een speciale bibliotheekkaart aanvragen en luisteren naar een juridische uiteenzetting - ik mag vooral geen directe citaten openbaar maken. Ik word naar een plek geleid waar ik mijn handen moet wassen. Al mijn spullen dien ik vervolgens in een kluisje achter te laten, zodat ik niet stiekem met mijn mobiel een foto kan maken, noch zinnen kan overschrijven. Dan betreed ik de kathedraalachtige leeszaal van Princeton University waar de zeldzame boeken en manuscripten bewaard worden. Eindelijk mag ik het verhaal lezen: *The Ocean Full of Bowling Balls* van J.D. Salinger, de mysterieuze auteur van *The Catcher in the Rye*. Salinger schreef dit verhaal rond 1945 als onderdeel van een schrijfcursus. Zijn agent Harold Ober stuurde het op naar *Story Magazine*, waar het werd geweigerd. Ook bij andere tijdschriften, waaronder *The New Yorker*, kreeg hij nul op het rekest. Gefrustreerd besloot Salinger tot het tegenovergestelde. Hij zorgde ervoor dat niemand, maar dan ook niemand, het verhaal nog te lezen zou krijgen. Het is nergens gepubliceerd, behalve een keer illegaal. U zult het ook niet antiquarisch of online vinden. Alleen omdat uiteindelijk de archieven van *Story Magazine* in Princeton te-

Flessenpost uit de VS

Schrijfster Pia de Jong is met haar gezin verhuisd van Amsterdam naar Princeton, in de VS. Ze schrijft wekelijks over wat haar daar overvalt.

rechtkwamen, ligt dit literaire unicum nu vóór mij. Bovenstaande zou allemaal niet zo opzienbarend zijn, als het niet om Salinger ging, de schrijver van een van de meest gelezen boeken ooit. Van *The Catcher in the Rye* zijn meer dan 65 miljoen exemplaren verkocht. Nog steeds wordt voor velen de overgang van jeugd naar volwassenheid gemarkeerd door het verhaal van de verwarde zestienjarige Holden Caulfield. Hoe hij wegliep van school, zijn overleden broer Allie mist, en droomt dat hij de duizenden kinderen moet redden die in het koren spelen, voor ze in de afgrond vallen. Het staat er niet met zoveel woorden, maar het is duidelijk dat hij ze vangt met de honkbalhandschoen van Allie. Salinger publiceerde na *The Catcher* geen romans meer en gaf tot zijn dood in 2010 maar één interview. *The Ocean Full of Bowling Balls* is een prequel, een voorloper van *The Catcher*, geschreven vanuit de broer van Holden,

de negentienjarige Vincent. Hij beschrijft de twaalfjarige Kenneth, het overleden broertje dat in *The Catcher* Allie heet. Hij doet dat zo liefdevol dat het pijn doet. Kenneth is zo nieuwsgierig dat de punten van zijn schoenen omhoog krullen, omdat hij altijd de dingen voor hem op de grond bestudeert. Hij heeft twee liefdes: literatuur en honkbal. Het linkshandige broertje schreef met groene inkt op de vingers en in de palm van de handschoen dichtregels, voor als er geen hoge ballen waren en hij niets te doen had in het veld. Wanneer Kenneth besluit te gaan zwemmen, is Vincent bezorgd omdat de lucht betreft en de grote golven als bowlingballen zijn. Onder zijn ogen slokken ze de roodharige Kenneth op.

Het verhaal grijpt me naar de keel. Op de stapel vellen voor me liggen nog twee ongepubliceerde verhalen. Maar ik heb voor vandaag genoeg gelezen. „Wanneer wordt het uitgegeven?“, vraag ik de curator van de afdeling bijzondere boeken.

„Geen idee“, zegt hij. „De erven doen er geheimzinnig over. Sowieso niet voor 2060. Misschien wel nooit.“ Terwijl ik de bibliotheek uitloop, denk ik aan een befaamde uitspraak van Salinger: „Er ligt een wonderlijke vrede in het niet-uitgeven.“

Reacties naar pdejong@ias.edu